

ANARCHISTICKÝ MĚSÍČNÍK

číslo 129

červenec 2019

vydává Nakladatelství Anarchistické federace
www.afed.cz // afed@afed.cz

PŘÍLIŠ MNOHO ANTIKOMUNISMU...

... a příliš málo antikapitalismu. Výstižnější slogan pro posledních třicet let zdejší politicko-mocenské manipulace by se našel stěží. Tragikomicky ji završilo letošní prázdninové mediální téma – falešná oběť gulagu paní Sosnarová.

Tahle paní se v roce 2002 rozhodla pořádat přednášky o tom, jak byla od konce války skoro dvacet let vězněna v sovětském lágru. Její drastické vyprávění dostalo i knižní podobu a ta jde u dojatých chovanců zdejší buržoazní demokracie všech věkových kategorií pěkně na odbyt. Jenže antikomunističtí odborníci na historii z instituce, která formuje veřejné mínění správně vybranými tématy z minulosti, mají problém: podle jejich zjištění tahle paní v gulagu nikdy nebyla. Je podle nich super, že dojemně poutá pozornost k hrůzám komunistických represí, ale trochu jim i vadí, že při tom lže, jak když tiskne.

Hledají pro její chování vhodná ospravedlnění. Na jedné straně ji přirovnávají k falešným obětem holocaustu, které se jimi upřímně staly kvůli traumatům z dětství, což by na paní Sosnarovou sedělo, protože maminka Ruska se v Čechách mezi válkami protloukala jako autentická kriminálnice, za války se pro jistotu přihlásila k německé národnosti a byla konfidentkou gestapa, no a po válce zase radši odjela i s dětmi do rodné země. Na druhé straně je ve hře méně omluvitelné vysvětlení: od roku 2002 lze žádat stát o odškodnění za komunistické křivdy a paní Sosnarová by měla nárok na tři miliony korun.

Je vlastně jedno, jestli je paní mimo sebe nebo se chová prospěchářsky. Její „kauza“ totiž jen groteskně završuje tři desetiletí povinného antikomunismu. A vzorem i prototypem tohoto postoje je třeba flexibilní Andrej Babiš, který bez obalu řekl, že před rokem 1989 vstoupil do komunistické strany, protože se mu to vyplatilo. Prostě za komunismu byl komunist a za kapitalismu je kapitalista a antikomunista. Takže teď dodává, že se tahle strana měla po roce '89 zakázat.

Proč? No přece proto, že komunismus u nás už třicet let může úplně za všechno. Tedy i za to, že tu dneska lidi nemají šanci na slušné a cenově dostupné bydlení, kvalitní potraviny, nebo třeba na delší cestu vlakem.

Režim pod taktovkou bolševiků stál za dvě věci a dopustil se mnohých zvěstev. Jenže vymyšlení si falešných příběhů o utrpení nepovede k ničemu jinému než k tomu, že ani těm skutečným nebude nakonec nikdo věřit. Stejně tak nelze připustit, aby si skupina lidí udělala z toho, že trpěli oni nebo jejich předci, obranný štít proti jakékoli kritice a ospravedlnění pro svou politiku, jakkoli by byla odporná a způsobovala utrpení zase jiným. Takovým příkladem budiž stát Izrael, který zneužívá utrpení Židů během nacistického běsnění k tomu, aby eliminoval jakoukoli kritiku své rasistické koloniálně-osadnické politiky proti původním obyvatelům Palestiny.

U nás se stal antikomunismus, coby nekritická ideologická mantra, zástěnou pro „budování“ reálného **kapitalismu, tedy systému, kde vítězí jen ti, co mají ostřejší lokty, ohebnější páteře a žaludek, který stráví takřka všechno.** Tak dlouho se mávalo strašákem komunismu, až jsme se promávali do doby, kdy statisíce lidí, včetně dětí, drží pod krkem exekutoři a kdy statisíce dalších balancují nad propadem do chudoby. Promávali jsme se do doby, kdy sociální rozdíly jsou tak obrovské, že miliardáři si na úkor zdraví ostatních „kupují“ prodloužení provozu svých elektráren nebo na úkor přírody dělají z krajiny řepkové doly na své rostoucí zisky. **A lidi práce dřou a dřou a dřou a nic z toho.** Na protibabišovských demonstracích se dozví nesmysl, že za jejich stav můžou ještě dneska komunisti. Od otevřených i skrytých fašistů à la Vandas, Okamura, Klausové, Zeman či Foldyna se pak dozví další nesmysl, že za jejich problémy můžou uprchlíci, cikáni, nezaměstnaní, feministky a další.

Necháme se ale dál krmit nesmysly, nebo se podíváme, jak se věci skutečně mají? Pak uvidíme, že komunisti jsou už dávno pasé a že ti nejchudší nám z kapes opravdu nic neberou. Pak uvidíme, že **společenské bohatství, na němž se svou prací podílíme, už desítky let vesele teče do kapes miliardářů v daňových rájích.**

Nepomohlo by trochu toho antikapitalismu, ze kterého by navíc bylo jasné, že střídání stále stejných kreatur u moci nic nevyřeší?